

2. เปรียบเทียบค่าระดับความร้อน (WBGT) จากจุดที่ปฏิบัติงานกับลักษณะงานที่เหมาะสม

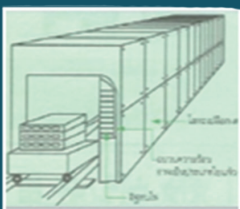
ระดับความร้อนโดยเฉลี่ย	
งานเบา	ไม่เกิน 34 องศาเซลเซียส
งานปานกลาง	ไม่เกิน 32 องศาเซลเซียส
งานหนัก	ไม่เกิน 30 องศาเซลเซียส

การควบคุมป้องกันอันตรายจากความร้อน

มี 3 รูปแบบ คือ

1. ป้องกันด้วยการปรับปรุงแหล่งกำเนิด เป็นวิธีการลดปริมาณความร้อนที่ดีที่สุด

ใช้ฉนวนหุ้ม (Insulator)

ใช้ฉากกันป้องกันรังสีความร้อน (Radiation Shielding)

จัดการระบายอากาศเฉพาะที่แหล่งกำเนิด (Local Exhaust Ventilation)

2. ป้องกันทางผ่าน โดยการออกแบบสิ่งใดๆ ที่ช่วยป้องกันระหว่างการเดินทางของพลังงานความร้อนจากแหล่งกำเนิดถึงผู้ปฏิบัติงาน เช่น

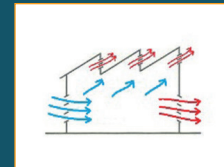
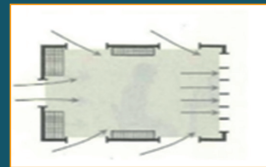
จัดทำห้องพักแบ่งแยก แหล่งกำเนิดกับผู้ปฏิบัติงาน

จัดให้มีการถ่าย ความเย็นจุดที่ทำงาน

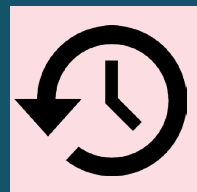

ออกแบบทิศทางการเคลื่อนที่ของอากาศอย่างเหมาะสม และใช้อากาศเย็นดันอากาศร้อนจากด้านล่าง

3. ป้องกันที่ตัวผู้ปฏิบัติงาน เป็นการลดการสัมผัสความร้อนที่ตัวผู้ปฏิบัติ เช่น

ลดระยะเวลาการทำงาน

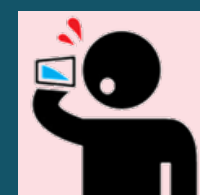
ใช้อุปกรณ์ป้องกัน ความร้อน

จัดทำสื่อความปลอดภัย สร้างการรับรู้

จัดสวัสดิการ น้ำดื่ม ที่นั่ง พัก ที่ชำระล้างร่างกาย

ทั้งนี้การควบคุมป้องกันอันตรายที่ดีที่สุด คือการควบคุมที่ต้นเหตุหรือแหล่งกำเนิด แต่อาจเป็นไปได้ยากเนื่องจากปัจจัยเรื่อง เวลา งบประมาณ การออกแบบ เป็นต้น การควบคุมทั้งทางผ่านและผู้ปฏิบัติจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง

สถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน)
เลขที่ 18 ถนนบรมราชชนนี แขวงจิมพลี
เขตตลิ่งชัน กรุงเทพฯ 10170
โทร. : 0 2448 9111 www.tosh.or.th

